

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyně Mgr. Janou Komínkovou v právní věci
žalobce: T.T., nar. ..., bytem ..., *zastoupeného: Mgr. Jaroslav Topol, advokát, sídlem Na Zlatnici 301/2, 140 00 Praha 4*, proti **žalovanému: Krajský úřad Plzeňského kraje**, IČ 70890366, sídlem Škroupova 18, 306 13 Plzeň, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 05.12.2016 č.j. DSH/15600/16,

t a k t o :

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou domáhá zrušení výše označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a bylo potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Klatovy, odboru dopravy – dopravního úřadu, č.j. OD/9848/16/Kk ze dne 19.10.2016, kterým byl žalobce uznán vinným z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon o silničním provozu**“), pro porušení § 4 písm. c) téhož zákona, za což mu byla uložena pokuta 2.000,-Kč a náhrada nákladů řízení 1.000,-Kč.

Žalobce v žalobě tvrdil, že svědek I. uváděl, že žalobce „předjížděl přes protijedoucí odbočovací jízdní pruh vlevo ve směru od Mochtína k benzinové stanici a před následnou dopravní značku šikmé rovnoběžné čáry“. Správní orgán z tohoto dovodil, že žalobce předjížděl i přes následnou dopravní značku „šikmé rovnoběžné čáry“. Dle této výpovědi k přejetí dopravní značky „V13“ nedošlo. Je tedy rozpor mezi výpověďmi tohoto svědka a druhého svědka Š. Nadto má žalobce za to, že je absurdní postihovat jej též za porušení

uvedené značky, neboť se již fakticky vracel do svého jízdního pruhu. Žalobce měl za to, že předjížděcí manévr dokončil ještě před dopravní značkou „V13“, pokud to však nestihl, jednal v krajní nouzi, neboť dříve předjížděcí manévr nemohl z důvodu bezpečnosti dokončit a pokračovat v protisměru bylo nebezpečné. Žalobce dále trval na tom, že neporušil ani dopravní značku „V1a“ a že předjížděcí manévr započal až v úseku platnosti dopravní značky „V2b“. Policisté nemohli vidět, kde žalobce předjížděcí manévr započal, neboť jim bránilo nákladní vozidlo, které žalobce předjížděl, když údajné pozorování počátku předjíždění provedli zhruba na 230 m. Rovněž žalobci nebylo zřejmé, zda je stíhán za jeden či více přestupků s ohledem na znění výroku prvostupňového rozhodnutí. Podle žalobce je výrok neurčitý i v tom směru, že není zřejmé, jakým skutkovým jednáním měl žalobce porušit dopravní značku „V1a“ a „V13“. Dopravní značku „V1a“ lze porušit pouze tak, že ji řidič přejede nebo ji náklad vozidla přesahuje a případně, jede-li řidič vlevo od této značky. Z výroku nelze dovodit ani jeden z těchto způsobů. Dopravní značku „V13“ lze porušit pouze tím, že do ní řidič vjede, nebo nad ní zasahuje náklad vozidla, což rovněž z výroku nelze dovodit. Z výroku nelze například jednoznačně dovodit, že by žalobce dopravní značku „V1a“ přejel nebo, že by vjel do plochy značky „V13“. Žalobce poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 11.9.2015 č.j. 2 As 111/2015-42, pole něhož z pokusu skutku musí být patrné všechny skutkové okolnosti jednání delikventa, které jsou rozhodné pro naplnění znaků skutkové podstaty správního deliktu. Podle žalobce nelze z výroku dovodit ani, zda žalobce předjížděl nákladní vozidlo zprava nebo zleva. Je dle žalobce nesprávně kvalifikováno podle § 125c odst. 1 písm. k) silničního zákona, neboť mělo být kvalifikováno podle 125c odst. 1 písm. f) bod sedmý silničního zákona, jako zakázané předjíždění. Ohledně výměry sankce došlo podle žalobce k porušení zákazu dvojího přičítání, neboť správní orgán uvedl, že zhodnotil závažnost přestupku vyjádřenou zákonnou výměrou sankce podle § 125c odst. 5 písm. g) zákona č. 361/2000 Sb. Podle žalobce samotné rozmezí výměry sankce nelze užít jako kritérium hodnocení závažnosti přestupku, neboť jde o typovou závažnost. Dvojí přičítání shledává žalobce i v odůvodnění správního orgánu, podle kterého bylo přihlédnuto k tomu, že se jedná o přestupek spáchaný nerespektováním dopravního značení vědomou nedbalostí, neboť žalobce si s ohledem na přehlednost úseku a vodorovné dopravní značení, kdy předjetím zleva nebylo bez jeho porušení možné, uvědomoval možnost porušení nebo ohrožení zájmu chráněného zákonem, ale bez přiměřených důvodů spoléhal, že se tak nestane. Správní orgán tedy podle žalobce kladl k jeho tíži skutečnost, že přestupek byl spáchán nerespektováním dopravního značení a při výměře sankce bylo přihlédnuto k samotné objektivní stránce přestupku. Odůvodnění zavinění je podle žalobce nadto nedostatečné, neboť se nepodařilo prokázat, že by žalobce věděl o tom, že porušuje dopravní značení, zejména dopravní značku „V13“. Správní orgán rovněž nepřiblížil, co znamenají „přiměřené důvody“. Nebyla zhodnocena podle žalobce všechna zákonná kritéria, jako způsob spáchání přestupku a okolnosti, za nichž byl přestupek spáchán. Správní orgán rovněž neuvedl, jaké mělo, které kritérium vliv na konečnou výši pokuty. Žalobce poukázal na rozsudek NSS ze dne 31.5.2007 č.j. 4As 64/2005-63, podle něhož správní orgán je povinen při ukládání sankce zabývat se podrobně všemi hledisky, která zákon předkládá, přesvědčivě odůvodnit, ke kterému hledisku přihlédl a jaký vliv mělo toto hledisko na konečnou výši pokuty.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl zamítnutí žaloby s tím, že je zřejmou písařskou chybou prvostupňového orgánu při zápisu výpovědi policisty policisty I. uvedení předločky

„před“ namísto předložky „přes“. Z logiky celé výpovědi je však zřejmé, že správně měla být předložka „přes“, neboť svědek I. uvedl, že při míjení jejich stanoviště již došlo k zařazení vozidla žalobce před předjížděné nákladní vozidlo. Z pořízené fotodokumentace je také zřejmé, že pokud se vozidlo zařazovalo až na úrovni stanoviště policejní hlídky, muselo dojít k porušení nejen dopravní značky „V1a“, ale i dopravní značky „V13 – vodorovné šikmé čáry“. Toto potvrzuje výpověď svědka Š., podle něhož žalobce porušil obě značky. Žalobce předjížděcí manévr neměl s ohledem na značku „V1a“ vůbec zahajovat a pak by neporušil ani značku „V13“. Jestliže tedy vědomě porušil první dopravní značku, nese odpovědnost i za porušení té následné. Nemohlo tak porušení dopravní značky „V13“ být jedním v krajní nouzi, neboť žalobce neodvracel nebezpečí hrozící zájmu chráněnému zákonem, nýbrž toliko páchal protiprávní jednání ohrožující bezpečnost a plynulost provozu. Policisté ze svého stanoviště řádně pozorovali předjížděcí manévr, kdy jeho počátek svědek Š. specifikoval jako místo na konci odbočovacího pruhu ve směru od Mochtína. V místě přerušované podélné čáry je nutno nejen případné předjíždění zahájit, ale i dokončit. I kdyby žalobce započal předjížděcí manévr ještě na úrovni značky „V2b“, byť toto vylučuje výpověď svědka Š., dopustil by se porušení značky „V13“ a poté značky „V1a“ a následně opět značky „V13“. Žalobcem tvrzená vzdálenost 230 m není pravdivá, neboť počátek předjíždění byl dle svědka Š. až na konci odbočovacího jízdního pruhu ve směru od obce Mochtín, což je dle zaměření na serveru mapy.cz (viz mapový náhled č. 3) vzdálenost cca 85 m. Ve výroku prvostupňového rozhodnutí slovní spojení ve znění „za tento přestupky“ bylo opraveno opravným rozhodnutím. Ze skutkové věty je podle žalovaného dostatečně zřejmé, že pokud není respektována konkrétní dopravní značka a dojde k předjíždění zleva, není třeba dále vysvětlovat, v jakém jednání spočívalo předmětné nerespektování. Zcela zjevně byla značka „V1a“ nedovoleně míjena zleva, namísto zprava a do prostoru značky „V13“ bylo vozidlem žalobce najeto, ač to není dovoleno. Výroková věta odpovídá podle žalovaného vymezení porušení § 4 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb. K naplnění skutkové podstaty přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod sedmý nedošlo, neboť to lze pouze v případě porušení dopravní značky „zákaz předjíždění“. K nedovolenému dvojímu přičítání podle žalovaného nedošlo, neboť z úvahy správního orgánu I. stupně nevyplývá, že by k typové závažnosti v neprospěch žalobce přihlížel. Podle žalovaného může při hodnocení závažnosti správní orgán I. stupně přihlížet ke konkrétnímu porušení. V případě tzv. zbytkové skutkové podstaty spočívající v porušení § 4 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb. je takové hodnocení zcela namístě. Skutečnost, že úsek je přehledný a vodorovné značení nemohlo být žalobci skryto, vyplývá z fotodokumentace. Tato byla součástí dokazování a tak mohl být závěr o formě zavinění odůvodněně přijat. Na základě této fotodokumentace považuje žalovaný za vyvrácené, že by žalobci bylo dopravní značení skryto, a že se protiprávního jednání dopustil nevědomě. Žalobce pouze nedůvodně spoléhal na to, že k porušení či ohrožení zájmu společnosti na respektování dopravního značení nedojde.

Součástí správního spisu je oznámení přestupku ze dne 18.8.2016, podle něhož žalobce v tento den v 17:20 hod. řídil motorové vozidlo Škoda Superb RZ „... na silnici č. I./22, ve směru z Klatov na Domažlice, na výjezdu z obce Klatovy, a na úrovni benzinové čerpací stanice Robin Oil začal předjíždět před ním jedoucí nákladní vozidlo a při předjíždění přešel přes odbočovací pruh pro vozidla jedoucí v protisměru a dále vodorovnou dopravní značku „V13 – šikmé čáry“. Vozidlo bylo následně zastaveno na odstavěné ploše před obcí Mochtín. Žalobce odmítl se do oznámení vyjádřit a podepsat jej. Podle úředního záznamu

Policie České republiky (dále jen „PČR“) z téhož dne bylo stanoviště hlídky v blízkosti autobusové zastávky za benzinovou čerpací stanicí Robin Oil na výjezdu z Klatov ve směru na Sobětku. Předmětné místo je zachyceno na fotodokumentaci ze stránek www.google.cz/maps, kde je zřejmé umístění čerpací stanice Robin Oil, odbočovacího protisměrného pruhu i vodorovné značky „V13“. Je zřejmé, že se jedná o úsek přehledný, rovný a s dostatečně viditelným značením.

Při jednání dne 7.10.2016 svědek L.I. uvedl, že kontrolní stanoviště bylo na odstavné ploše u autobusové zastávky za benzinovou čerpací stanicí Robin Oil. Podle svědka od Klatov přijíždělo nákladní vozidlo, které bylo předjížděno vlevo bílým vozidlem Škoda Superb přes protijedoucí odbočovací jízdní pruh vlevo a „před“ následnou dopravní značku „šikmé rovnoběžné čáry“. Žalobce se u stanoviště policie již zařazoval před předjížděné vozidlo. Policisté vyjeli za vozidlem, poté ho zastavili a provedli kontrolu. S žalobcem se svědek setkal poprvé. Kontrolní místo svědek zakreslil do přiložené fotografie, která zachycuje, že za stanovištěm hlídky na autobusové zastávce následuje v rovném směru benzinová stanice.

Svědka R.Š. uvedl rovněž, že prováděli předmětný den výkon služby na stanovišti za benzinovou čerpací stanicí na výjezdu z Klatov ve směru na Mochtín, na silnici č. I./22. Na konci odbočovacího jízdního pruhu ve směru od Mochtína počalo menší nákladní automobil předjíždět vlevo osobní vozidlo Škoda Superb, které přejelo přes předmětné dopravní značení, tedy i mimo jiné i dopravní značku „šikmé rovnoběžné čáry“ a před předjížděné vozidlo se zařadilo na úrovni policejního stanoviště. Vozidlo následně bylo zastaveno na odstavné ploše, kde byla prováděna kontrola.

Správní orgán I. stupně ve svém rozhodnutí uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku ve formě vědomé nedbalosti, kterého se měl dopustit tak, že na silnici č. I./22 ve směru od Klatov na Mochtín řídil žalobce vozidlo, se kterým na výjezdu z Klatov u benzinové čerpací stanice Robin Oil předjížděl vlevo před sebou jedoucí nákladní automobil, přičemž zde nerespektoval vodorovné dopravní značení „V1a“, oddělující protisměrný odbočovací jízdní pruh k benzinové čerpací stanici, a značení „V13“ vyznačující plochu na počátku protisměrného odbočovacího jízdního pruhu, do které je zakázáno vjíždět. V odůvodnění správní orgán I. stupně zkonstatoval, že vycházel z oznámení přestupku a z úředního záznamu policistů a z výpisu ze serveru googlemaps, který prokazuje vodorovné dopravní značení úseku komunikace, a rovněž z výsledku svědků. Svědeckou výpověď svědka I. vyhodnotil správní orgán jako výpověď věrohodnou, potvrzující protiprávní jednání žalobce spočívající v předjíždění vlevo před sebou jedoucího nákladního automobilu přes protisměrný odbočovací jízdní pruh vlevo ve směru od Mochtína k benzinové čerpací stanici a přes následnou dopravní značku „šikmé rovnoběžné čáry“. Svědek potvrdil, že z místa kontrolního stanoviště byl dostatečný výhled na protiprávní jednání řidiče. Výpověď svědka koresponduje i s výpovědí svědka Š. a s písemnými podklady, které jsou součástí spisu. Rovněž druhou svědeckou výpověď zhodnotil správní orgán jako věrohodnou, potvrzující protiprávní jednání žalobce spočívající v tom, že v daném místě při předjíždění nerespektoval vodorovné dopravní značky „V1a“ a „V13“. Správní orgán dále zkonstatoval, že při stanovení sankce zhodnotil závažnost přestupku vyjádřenou zákonnou sankcí a v daném případě přihlédl zejména k tomu, že se jednalo o přestupek spáchaný nerespektováním dopravního značení ve formě vědomé nedbalosti, neboť žalobce si s ohledem na přehlednost předmětného úseku a jeho

vodorovného dopravního značení, kdy předjetí vozidla v daném místě nebylo bez porušení dopravního značení možné, uvědomoval možnost porušení nebo ohrožení zájmu chráněného zákonem, ale bez přiměřených důvodů spoléhal, že se tak nestane. Jako polehčující okolnost vyhodnotil správní orgán absenci škodlivého následku. K naplnění materiálního znaku přestupku nedošlo, neboť nebyly shledány žádné zvláštní okolnosti, jež by oproti ostatním obdobným případům nebezpečnost předmětného protiprávního jednání zásadním způsobem snižovaly. V neprospěch žalobce bylo přihlédnuto k tomu, že má v posledních třech letech evidovány dva záznamy o přestupcích.

V odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí žalovaný konstatoval, že blanketní odvolání nebylo žalobcem ani přes výzvu doplněno o odvolací důvody. Žalovaný po přezkumu zkonstatoval, že bylo provedeno ve věci dokazování v potřebném rozsahu v souladu s § 52 správního řádu (dále jen „s.ř.“). Nejsou pochybnosti o tom, že žalobce nerespektoval uvedená vodorovná značení, neboť o tomto vypovídají svědecké výpovědi policistů a spisová dokumentace. Z výpovědi svědka I. vyplývá, že protiprávní jednání žalobce pozorovali mimo vozidlo. Dále uvedl, že k dokončení předjíždění došlo u stanoviště policistů, což potvrdil i svědek Š. Jde o děj pozorovatelný lidskými smysly a svědci jej obdobně s ve shodě s oznámením přestupku a úředním záznamem popsali. Nebyla zjištěna žádná skutečnost, která by zpochybňovala věrohodnost výpovědi svědků, neboť tito shodně uvedli, že se s žalobce neznají.

O věci samé bylo rozhodnuto podle § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.), neboť s tím žalobce i žalovaný souhlasili.

Žalobu soud neshledal důvodnou.

Soud neakceptoval tvrzení žalobce, že neporušil dopravní značku V13, neboť se již fakticky vracel do svého jízdního pruhu, event. že lze přejetí této značky považovat za jednání v krajní nouzi, neboť dříve předjížděcí manévr nemohl z důvodu bezpečnosti dokončit a pokračovat v protisměru bylo nebezpečné. Žalobce totiž neměl zahajovat předjížděcí manévr, pokud jej nelze rovněž dokončit v úseku s přerušovanou čarou, jinak jde o vědomé protiprávní předjíždění. Soud v této souvislosti poukazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27.9.2016 čj. 6 As 187/2016 – 23 (dostupný na www.nssoud.cz), podle něhož „*pokud pachatel přestupku v místě, kde je to dopravním značením zakázáno, předjížděl před sebou jedoucí vozidla, lze jím spáchaný přestupek považovat za jednání ohrožující zájem společnosti na bezpečnosti a plynulosti silničního provozu bez ohledu na to, zda jím došlo k ohrožení konkrétních účastníků silničního provozu a bez ohledu na to, jakou část předjížděcího manévru stěžovatel prováděl v úseku, kde to již bylo zakázáno.*“ Dle názoru zdejšího soudu lze tento závěr NSS aplikovat i daný případ a vyplývá z něho, že protiprávním jednáním je i část úseku předjíždění, která spočívá v návratu - přejíždění do vlastního jízdního pruhu přes vodorovné značení, které toto nedovoluje (zde značka V13).

Soud neshledal důvodným ani námitku žalobce, že neporušil dopravní značku V1a, že předjížděcí manévr započal až v úseku platnosti dopravní značky V2b a že policisté nemohli vidět, kde žalobce předjížděcí manévr započal, neboť jim bránilo nákladní vozidlo, které žalobce předjížděl. Naopak z výpovědí obou svědků i z oznámení přestupku vyplývá, že

policisté jasně viděli počátek nedovoleného předjíždění ze strany žalobce, že viděli i přejetí jeho vozidla do protisměrného odbočovacího pruhu. O tom, že žalobcovo jednání mohli policisté dobře pozorovat, pak svědčí jak jejich výpověď, tak i pořízená fotodokumentace místa spáchání přestupku. Žalobcem tvrzený údaj 230 m nemá žádnou oporu ve spise.

Skutečnost, že žalobce porušil obě dopravní značky V1a i V13 jednoznačně vyplývá z obou výpovědí svědků, v nichž neshledal soud žádné rozpory. Zjevný písařský překlep v předložce „přes“ nevyvolává pochybnosti o obsahu výpovědi svědka I., neboť varianta s předložkou „před“ by vůbec nedávala zaznamenané větě ve výpovědi smysl.

Další překlep, tentokrát ve výroku prvostupňového rozhodnutí, který obecně poukazoval na více spáchaných přestupků bez jejich specifikace, byl odstraněn opravným rozhodnutím.

Výrok prvostupňového rozhodnutí považuje soud za přezkoumatelný a srozumitelný i ohledně způsobu spáchání přestupku. Správní orgán jednoznačně upřesnil, že *žalobce předjížděl vlevo před sebou jedoucí nákladní automobil tak, že nerespektoval vodorovné dopravní značení „V1a“, oddělující protisměrný odbočovací jízdní pruh k benzinové čerpací stanici, a značení „V13“ vyznačující plochu na počátku protisměrného odbočovacího jízdního pruhu, do které je zakázáno vjíždět*, je zřejmé z tohoto popisu, že žalobce porušil dopravní značku V1a takovým jednáním, že přejížděl přes tuto značku při předjíždění, a dopravní značku porušil stejným jednáním, když přes ni dokončoval předjížděcí manévr. Takto upřesněné protiprávní jednání znemožňuje tzv. zaměnitelnost skutku a soud vymezení skutku považuje za srozumitelné a dostačující.

Soud se neztotožnil s žalobcem ani v námitce, že jeho jednání mělo být posouzeno jako přestupek podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 7. zákona č. 361/2000 Sb. Podle tohoto ust. fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že při řízení vozidla v provozu na pozemních komunikacích předjíždí vozidlo v případech, kdy je to obecnou, místní nebo přechodnou úpravou provozu na pozemních komunikacích zakázáno.

Žalobce jednoznačně porušil ust. § 4 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb., podle něhož při účasti na provozu na pozemních komunikacích je každý povinen řídit se dopravními značkami.

Podle Přílohy 8 vyhlášky č. 294/2015 Sb., kterou se provádějí pravidla provozu na pozemních komunikacích, vodorovná dopravní značka V1a „Podélná čára souvislá - značka se používá zejména k oddělení jízdních pruhů s protisměrným provozem, k oddělení části řadicích pruhů a k oddělení části odbočovacího nebo připojovacího pruhu od průběžného pruhu. Slouží-li značka k oddělení jízdních pruhů s protisměrným provozem, musí řidič jet vpravo od této značky. Značku je zakázáno přejíždět nebo ji nákladem přesahovat, pokud to není nutné k objíždění, odbočování na místo ležící mimo pozemní komunikaci nebo vjíždění na pozemní komunikaci z místa ležícího mimo pozemní komunikaci.“

Podle téže přílohy stejné vyhlášky vodorovná dopravní značka V13 „Šikmé rovnoběžné čáry - značka vyznačuje plochu, do které je zakázáno vjíždět nebo nad ni

nákladem zasahovat, pokud to není nutné k objíždění, odbočování na místo ležící mimo pozemní komunikaci nebo vjíždění na pozemní komunikaci z místa ležícího mimo pozemní komunikaci.“

Z těchto definic značky V1a a V13 obsažených v Příloze vyhlášky č. 294/2015 Sb. je zřejmé, že obě značky neupravují přímo zákaz předjíždění ve smyslu § 125c odst. 1 písm. f) zákona č. 361/2000 Sb., je však zakázáno je přejíždět (ohledně značky V1a), či do nich vjíždět (to platí pro značku V13) vyjma dovolených právem předvídaných situací. Na základě tohoto výkladu právní kvalifikaci skutku jako přestupku podle § 125c odst. písm. k) zákona č. 361/2000 Sb. ve spojení s § 4 písm. c) téhož zákona považuje soud za správnou.

Zákaz dvojího přičítání téže skutečnosti nebyl správním orgánem porušen, neboť správní orgán v odůvodnění svého rozhodnutí pouze konstatoval fakt, že tzv. typová závažnost přestupku je vyjádřena zákonným rozmezím sankce. K porušení uvedené zásady nedošlo ani popisem objektivní stránky přestupku či uvedením formy zavinění - vědomé nedbalosti, neboť správní orgán toto výslovně neoznačil za přitěžující okolnosti zvyšující sankci. Také vzhledem k tomu považuje soud za dostačující odůvodnění této formy zavinění, když správní orgán poukázal na to, že žalobce jako držitel řidičských oprávnění musel vidět a vědět, že přejíždí značky V1a a V13 a že to je toto protiprávní. Správní orgán se v daném případě zabýval podrobně okolnostmi přitěžujícími i polehčujícími, jak vyplývá z výše shrnutého odůvodnění prvostupňového rozhodnutí, a toto odůvodnění výše uložené pokuty považuje soud za přezkoumatelné a dostatečné.

Na základě výše uvedeného soud neshledal žalobní námitky důvodnými, a žalobu proto zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého by měl nárok na jejich náhradu žalovaný, který měl ve věci plný úspěch. Žalovanému však žádné náklady řízení nevznikly, a proto jejich náhrada nebyla žádnému z účastníků přiznána.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

V Plzni dne 31. května 2018

Mgr. Jana Komínková v.r.
samosoudkyně